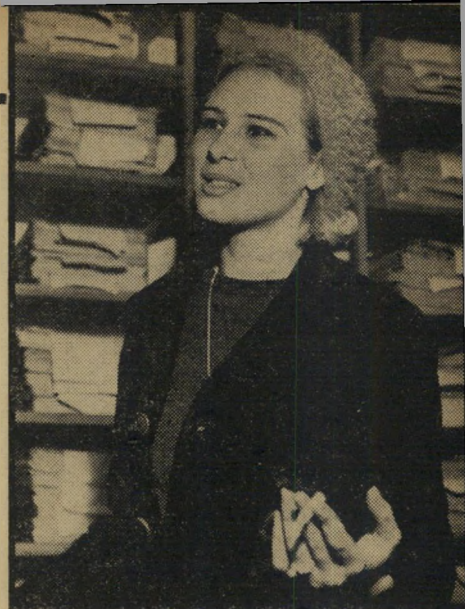

כריצה קטנה לחנות של פיאוח מגלה הווי והומו = סכסואלים שיצרו חנוה סגורה

הפורצת רות וונדר, במעיל שחור וסיגריה ביד, מספרת על ההתפרצות למספרה של ליוה, ועל הווייתיה מבית המעצר באבן-כביר.

אבל האמת היא שיש לכך גם סיבות מע" שיות ביותר: היצאניות זוכות לגברים מ.ווינו השומרים עליהן מהטרדה, מבלי לדרוש תמורה, והוצאים זוכים אצל ה יצאניות לקורס אינטנסיבי "כיצד להיות מושכת ולהצליח עם גברים."

*** "מה שהייתי באמת רוצה"

יבד עין כן פינחס לביא, היועץ(ה) בשם "פאני היל", מהזונות אנחנו יכולים ללמוד המון דברים חשובים. למשל: איך צריך להתאפר, איך ללכת בעדינות ולענע יכה את הישבן, ובציקה, איך להתייחס אצל הגברים. כל הפרנסה שלנו היא מזה שאנחנו יודעים איך להתחיל עם גבר. אנחנו מושכים אותם, הם באים אתנו, וי משלמים לנו כסף.

אשה. כל הזמן אני חולם על חתופורים, כי כפונים אני יכול להתחפש באופן הופי שי אני שוכר כאה נוכרית לחנות, והולך כמו אשה ממש. אילו רק הייתי מוצא גבר שהיה רוצה אותי כאשר שלוו הייתי עובד במקצוע כמו עכשיו, ונותן לו את כל הכסף, ומנקה לו את הבית. אפילו הייתי גונב בשבילו! אבל כל זמן שאין לי גבר, אז אני אוהב את אמה, שהיא יצאנית בת 21, והחברה הכי טובה שלי."

*** "החברה ישתגעו כשיראו אותי!"

פינחס פאני היל, ידו המוכר בשם "פאני היל", ואברהם גולדשטיין, החליטו לגנוב יום אחד פיאוח נוכריות, כדי להירי אית כמו נשים כל הזמן. כי למי יש סבי לנות לחכות עד פורים? ולמי יש כסף לנות פאה? הם צרפו אליהם את החברות הכי טובות שלהם, אמה חדר ורות ונדר, וצרפו אותן למיבצע גניבת הפאות.

כיצד קרה הדבר — על כך מספרת רות (22), בלונדית ארוכה (180 ס"מ), נאה וחטובת-גו, ששימשה גם כאחד מעדיהתביעה במשפט בולקין:

"יומיים לפני מיקרה ההתפרצות למספרת הכאות הנוכריות של ליוה שטינגן, באו אלי פאני היל, דלידה וגולדשטיין, זה היה כשהסתובבתי לי עם החברה שלי אמה בי רחוב בן-יהודה.

"איוה יופי יהיה", אמר פאני היל, "כשי אנחנו נפרוץ לחנות, ונגנוב את כל הפאות, אני אקנה לי את השטלה הכי יקרה, אסוב איפור נהדר על הפנים, אצבע לי את ה יוניים והשפתיים, ואז אלבש את הפאה על הראש. כן-סוף לא יהסבו אותי לגבר.

"עם הבגדים היפים האלה אני אלך לי למייל על הקו", איפה שכל החברה שלי מתאספים, ולכולם יצאו העיניים מרוב קינ אה. כל הגברים יתלהבו ממני וירצו אותי, והחברה ישתגעו כשיראו שזה אני, ולא כתב בזורה. אני אהיה האטרקציה הכי גדולה."

*** "הא ידענו מה אנחנו עושות"

לא יבולתי להאמין שהסיפור על ההתפרצות יתגשם כל-כך מהר, מי פרת רות, "אמה חדר ואני המשכנו ללכת בכנסנו לדיסקוטק ויסקי א גוגו וצחקנו לכל הסיפור. בדיסקוטק פגשנו ידדים וי שכחנו מהכל. ביום של ההתפרצות הייתי שוב עם אמה, שעדיין ממשיכה לעבוד ב מקצוע. ישבנו בדיסקוטק פלני בוי, שתינו

מקום מופגשם של ההומוסקסואלים, בדחבה שמתחת למזון דן.

כריצת הפירוויצים והכרויצות

"חוז מזה, כמעט אין לנו עם מי להת חבר. בחורים רגילים לא רוצים להיות בי חברתנו. הם באים אלינו רק כשהם רוצים. עם יצאניות אנחנו מרגישים הכי טוב. הן מהיחסות אלינו כמו אל חברות. מהן אנחנו לא מפחדים. רק לפעמים הן צוחקות כאתנו. למשל, כשהן קוראות לי ואומרות: 'פאנילה, כמה שאת מתוקה ויפה היום! אל תקחי לי את הקליינטים, טובי'."

יצאניות כמעט ואין ידדים. להומוי סכסואלים כמעט ואין ידדות. אבל יצאניות והומוסקסואלים, בפרט אלה המוכי רים את חסדיהם, הם לרוב ידדים בנפש. אפשר לחשוב שהסיבה היהודה היא ש שניהם שייכים לשולי החברה, ומגודים לי מחצה. אפשר לחשוב שהסיבה היא שהיצי אניות מאושרות למצוא ידדים שאינם ריי צים להתעלס איתן, וההומואים — נשים שר תשמטה להם כידדות בלבד.

רות ונדר ופינחס, כא

שם חמישה בקבוקים שמפניה בחברת כמה פראירים, ועוד כמה כוסיות ויסקי. אמה ואני קבענו פגישה אצל מוריס-באר מרחוב הירקון בשעה שלוש בלילה. בקיצור, שתינו נו ויצאנו מפלני בוי בשעה 2.30. "כשעלינו על המדרגות לצאת לקראתנו פאני-היל, דלידה אמרו לנו: אנחנו איתנו, אמה לגמרי, ולי כמונו לרד."

לחצר, פרצו אותה, ונכנסו פנימה בקפיצה. כשחדרו הפו המספרה נטלו עימם את כל הפיאוח הנכריות שהיו בחנות את אלה שהיו בחלון הראווה. לאחר מכן החפשו בעזרת הפא רותי, במכנסיים שחורים, מדגימה את מלאכת הפורי צים. הם דיגנו על גדר, הצליחו להגיע לתריס של המספרה הפונה